

Danmarks regering sammen med Færøernes landsstyre og Grønlands landsstyre samt regeringerne i Finland, Island, Norge og Sverige,

der ønsker at indgå en overenskomst om bistand i skattesager,

der konstaterer, at for så vidt angår Færøerne og Grønland de sagsområder, som omfattes af denne overenskomst, selv i forhold til udlandet henhører under Færøernes og Grønlands selvstyrekompentence, er blevet enige om følgende:

Almindelige bestemmelser

-

Artikel 1

De kontraherende stater forpligter sig til at yde hinanden bistand i skattesager i henhold til denne overenskomst med hensyn til:

- a) forkyndelse af dokumenter,
- b) oplysning i skattesager, såsom tilvejebringelse af selvangivelser eller andre meddelelser og udveksling af oplysninger uden særlig begæring eller efter anmodning i det enkelte tilfælde,
- c) fremskaffelse af selvangivelsesblanketter og andre skatteblanketter,
- d) foranstaltning til at hindre, at forskudsskat trækkes i mere end en stat,
- e) opkrævning af skat,
- f) overførsel af skat, og
- g) inddrivelse af skat og sikkerhedsstillelse for betaling af skattekrav.

Artikel 2

1. De gældende skatter, på hvilke denne overenskomst skal finde anvendelse, er:

- a) i Danmark:
  - 1) indkomstskatten til staten,
  - 2) den kommunale indkomstskat,
  - 3) den amtskommunale indkomstskat,
  - 4) den særlige indkomstskat,
  - 5) kirkeskatten,
  - 6) udbytteskatten,
  - 7) renteskatten,
  - 8) royaltyskatten,
  - 9) skatterne i henhold til kulbrinteskatteloven,
  - 10) formueskatten til staten, og
  - 11) sømandsskatten;
- b) på Færøerne:
  - 1) skatten til landskassen,

- 2) skatten til kommunerne,
  - 3) kirkeskatten,
  - 4) udbytteskatten, og
  - 5) royaltyskatten;
- c) i Grønland:
- 1) landsskatten
  - 2) den særlige landsskat,
  - 3) kommuneskatten,
  - 4) udbytteskatten,
  - 5) den fælleskommunale skat, og
  - 6) skatterne i henhold til kulbrinteskatteloven;
- d) i Finland:
- 1) den statslige indkomst- og formueskat,
  - 2) kommunalskatten,
  - 3) kirkeskatten, og
  - 4) kildeskatten;
- e) i Island:
- 1) den statslige indkomstskat,
  - 2) den kommunale indkomstskat, og
  - 3) den statslige formueskat;
- f) i Norge:
- 1) indkomst- og formueskatten til staten,
  - 2) indkomst- og formueskatten til kommunerne,
  - 3) indkomstskatten til fylkene,
  - 4) fællesskatten til skattefordelingsfonden,
  - 5) skatterne i henhold til petroleumsskatteloven,
  - 6) afgiften til staten af honorarer til udenlandske kunstnere, og
  - 7) sømandsskatten;
- g) i Sverige:
- 1) indkomstskatten til staten, herunder sømandsskatten og kuponskatten,
  - 2) bevillingsafgiften for visse offentlige forestillinger,
  - 3) »ersætningskatten«,
  - 4) »udskiftningsskatten«,
  - 5) »vinstdelingsskatten«,
  - 6) den kommunale indkomstskat, og
  - 7) formueskatten til staten;
- h) i samtlige kontraherende stater:
- 1) arve- og gaveafgifter,
  - 2) motorafgifter i det omfang, som angives i en i henhold til artikel 20 truffen aftale,
  - 3) merværdiafgift og anden almindelig omsætningsafgift i det omfang, som angives i en i henhold til

artikel 20 truffen aftale,

4) punktskatter i det omfang, som angives i en i henhold til artikel 20 truffen aftale,

5) socialforsikringsbidrag og andre bidrag til det offentlige i det omfang, som angives i en i henhold til artikel 20 truffen aftale.

2. Med skat ligestilles forskud på sådan skat og afgift, som omfattes af dette stykke, litra a) - g).

3. Overenskomsten skal også finde anvendelse på alle skatter af samme eller væsentlig samme art, der efter overenskomstens undertegnelse pålignes som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter.

Artikel 3

Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har i denne overenskomst følgende udtryk den nedenfor angivne betydning:

a) udtrykket »kontraherende stat« betyder Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige; ved anvendelsen af denne overenskomst omfatter udtrykket tillige de i det danske rige selvstyrede folkesamfund Færøerne og Grønland;

b) Ved »den kompetente myndighed« forstås:

1) i Danmark: Skatteministeriet,

2) på Færøerne: Færøernes ligningsråd,

3) i Grønland: Skattedirektoratet,

4) i Finland: Finansministeriet,

5) i Island: Finansministeriet,

6) i Norge: Finans- og toldepartementet og

7) i Sverige: Finansdepartementet,

eller den myndighed i enhver af disse stater, der er bemyndiget til på ovennævnte myndigheders vegne at behandle spørgsmål, der omfattes af denne overenskomst.

c) »den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst« betyder overenskomst af 12. september 1989 mellem de nordiske lande til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter og overenskomst af 12. september 1989 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår skatter af arv og gaver samt tilsvarende overenskomster mellem de nordiske lande, der efter undertegnelsen af nærværende overenskomst indgås ved siden af eller i stedet for disse overenskomster.

Artikel 4

1. En kontraherende stat er pligtig at yde bistand i henhold til artikel 1 i alle de skattesager og med hensyn til alle de skattekrav, som er opstået i en anden kontraherende stat i overensstemmelse med dennes lovgivning vedrørende de skatter, afgifter og bidrag, som omfattes af artikel 2.

2. Bistanden kan omfatte foranstaltninger ikke blot over for skattepligtige, men tillige over for andre, som ifølge lovgivningen i den kontraherende stat, til hvilken anmodningen er rettet, er pligtige til at yde bistand til skattemyndighederne.

3. Anmodningen om bistand må kun fremsættes, såfremt de begærede foranstaltninger ikke kan

foretages i egen stat uden væsentlige vanskeligheder, og såfremt den stat, som fremsætter anmodningen, ifølge sin egen lovgivning kan yde tilsvarende bistand på begæring af den stat, til hvilken anmodningen er rettet.

4. Anmodning om bistand og skriftveksling mellem de kontraherende stater i henhold til denne overenskomst iværksættes af den kompetente myndighed i disse stater.

Artikel 5

1. Anmodninger og andre dokumenter i sager vedrørende bistand skal være affattede på dansk, norsk eller svensk eller være bilagt en oversættelse til et af disse sprog. For sager vedrørende forkyndelse gælder dette dog alene anmodningen om forkyndelse.

2. I anmodninger om bistand skal angives den myndighed, som primært har begæret bistanden, samt navn, erhverv eller titel, adresse, fødselsdata og hjemstedskommune samt om muligt arbejdsplads og opholdssted vedrørende den person, som sagen gælder. Anmodningen bør endvidere indeholde oplysning om øvrige omstændigheder, som kan tjene til vejledning for at identificere denne person.

Artikel 6

1. En anmodning om bistand kan afslås, såfremt den kontraherende stat, hos hvilken bistanden er begæret, anser denne for at stride mod sine almene interesser.

2. Når spørgsmålet om anvendelse af en bestemmelse i nogen af de nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomster er indbragt for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvortil der er rettet anmodning om bistand, kan denne stat, efter aftale med den kontraherende stat, som har begæret bistanden, stille anmodningen om bistand med inddrivelse af skat i bero.

Artikel 7

1. Såfremt en anmodning om bistand ikke efterkommes, skal den kontraherende stat, som har begæret bistanden, snarest muligt underrettes om afgørelsen og motiveringen for denne.

2. Iværksættes bistanden, skal den kontraherende stat, hos hvilken bistanden er begæret, snarest muligt underrette den anden kontraherende stat om resultatet om bistanden.

3. Underretning i henhold til denne artikel skal tillige omfatte sådanne omstændigheder, som kan være af betydning for skattesagens videre behandling.

Artikel 8

Dokumenter, som er udfærdiget eller bekræftet af domstol eller forvaltningsmyndighed i en kontraherende stat, behøver ikke at blive legaliseret for at kunne anvendes i skattesager inden for en anden kontraherende stats område.

Tilsvarende gælder for så vidt angår dokumenter, som er underskrevet af en tjenestemand hos domstolen eller myndigheden, såfremt sådan underskrift er tilstrækkelig ifølge lovgivningen i den kontraherende stat, som domstolen eller myndigheden tilhører.

Forkyndelse af dokumenter

Artikel 9

1. Forkyndelse i henhold til denne overenskomst skal ske på den måde, som for tilsvarende forkyndelse anvendes i henhold til lovgivning eller administrativ praksis i den kontraherende stat, hos hvilken forkyndelsen er begæret. En anmodning om forkyndelse af et dokument skal indeholde en kort angivelse af dokumentets indhold.
2. Såfremt den kontraherende stat, som begærer forkyndelsen, ønsker det, kan forkyndelsen ske under iagttagelse af særlige formforskrifter, i det omfang den begærede fremgangsmåde er i overensstemmelse med lovgivningen i den kontraherende stat, i hvilken forkyndelsen skal ske.
3. Som bevis for forkyndelsen skal gælde enten en dateret og bekræftet anerkendelse af den, over for hvilken forkyndelsen er sket, eller et bevis af pågældende myndighed i den kontraherende stat, hos hvilken forkyndelsen er begæret, indeholdende en angivelse af formen og tidspunktet for forkyndelsen.

Indfordring af oplysninger m.m.

-

Artikel 10

1. Oplysninger skal indfordres i overensstemmelse med lovgivningen i den kontraherende stat, til hvilken begæringen er rettet.
2. Anmodning om indfordring af oplysninger kan afslås, såfremt forretnings-, fabriktions- eller erhvervshemmeligheder ville blive åbenbaret, såfremt anmodningen blev efterkommet.

-

Artikel 11

1. Den kompetente myndighed i en kontraherende stat skal i det omfang, det kan ske på grundlag af tilgængelige kontroloplysninger eller tilsvarende oplysninger, snarest muligt efter udløbet af hvert kalenderår, uden særlig anmodning, tilstille den kompetente myndighed i enhver af de andre kontraherende stater oplysninger vedrørende i denne stat bosatte fysiske personer eller der hjemmehørende juridiske personer, for så vidt angår:
  - a) udlodninger fra aktieselskaber og lignende juridiske personer,
  - b) renter af obligationer og lignende værdipapirer,
  - c) tilgodehavender hos banker, sparekasser og lignende institutioner samt renter af sådanne tilgodehavender,
  - d) besiddelse af fast ejendom,
  - e) royalties og andre periodisk betalbare afgifter for udnyttelse af ophavsret, patent, mønster, varemærke eller anden sådan rettighed eller ejendom,
  - f) lønninger, honorarer, pensioner og livrenter,
  - g) skades-, forsikrings- og anden sådan erstatning, som er oppebåret i forbindelse med næringsvirksomhed, samt
  - h) andre indkomster eller aktiver, i det omfang overenskomst herom træffes i henhold til artikel 20.
2. Den kompetente myndighed i en kontraherende stat skal virke for, at oplysninger, som fremkommer ved en undersøgelse i denne stat i en sag vedrørende beskatning, og som kan antages at

have interesse for en anden kontraherende stat, snarest fremsendes til den kompetente myndighed i denne anden stat.

3. Såfremt det i den kontraherende stat, som har modtaget oplysningerne, viser sig, at oplysningerne ikke er i overensstemmelse med de virkelige forhold, skal den kompetente myndighed i denne stat på passende måde underrette den kompetente myndighed i den kontraherende stat, som har afgivet oplysningerne, om forholdet.

4. I tilfælde, hvor en i en af de kontraherende stater bosat person er afgået ved døden og har efterladt sig fast ejendom, der er beliggende i en anden kontraherende stat eller aktiver, der er anbragt i en virksomhed der, skal den kompetente myndighed i den førstnævnte stat, så snart kendskab til forholdet er erhvervet, underrette den kompetente myndighed i den anden stat herom.

Artikel 12

1. To eller flere kontraherende stater skal på anmodning af en af dem rådføre sig med hinanden med det formål at fastslå hvilke sager, der skal undergives samtidige skatteundersøgelser og fremgangsmåden i forbindelse hermed. Hver af de berørte kontraherende stater skal afgøre, om den ønsker at deltage i en bestemt samtidig skatteundersøgelse.

2. Ved samtidig skatteundersøgelse i stykke 1 forstås en ordning mellem to eller flere kontraherende stater for på hver stats eget territorium samtidig at undersøge nogens skatteforhold, hvor staterne har fælles eller tilknyttede interesser, med det formål at udveksle enhver relevant oplysning, som således fremkommer.

Artikel 13

1. Repræsentanter for en myndighed i en kontraherende stat kan i en skattesag af væsentlig interesse for denne stat efter anmodning fra den kompetente myndighed i samme stat tillades at være til stede ved undersøgelse i en sådan skattesag i en anden kontraherende stat. Anmodningen herom behandles af den kompetente myndighed i denne anden stat, som snarest underretter de kompetente myndighed i den førstnævnte stat om sin afgørelse. Efterkommes anmodningen, angives i meddelelsen herom tidspunkt og sted for undersøgelsen samt øvrige oplysninger, som anses ønskelige for den kompetente myndighed, der har fremsat anmodningen.

2. Repræsentanter, som er omfattet af første stykke, kan ikke træffe afgørelser i spørgsmål, som vedrører undersøgelsen, men kan fremsætte forslag i sådanne spørgsmål til den myndighed eller embedsmand, som er anmodet om at foretage undersøgelsen. Afgørelser i anledning af et sådant forslag træffes af den pågældende myndighed eller embedsmand.

3. Oplysninger, der er fremkommet ved undersøgelsen, skal behandles som hemmelige og må ikke meddeles til andre personer eller myndigheder, herunder personer tjenstgørende ved domstole og andre judicielle myndigheder, end dem, som varetager skatteligning (beskatning), opkrævning eller inddrivelse af skatter, som omfattes af denne overenskomst, eller som træffer afgørelser vedrørende klager eller tiltalsspørgsmål i tilslutning hertil.

4. Afslås en anmodning, der er omfattet af første stykke, finder bestemmelserne i artikel 7, første stykke, tilsvarende anvendelse.

Inddrivelse af skat

Artikel 14

1. Afgørelser i skattesager, som ifølge lovgivningen i en kontraherende stat er eksigible i denne stat, skal anerkendes som eksigible i en anden kontraherende stat.
2. Spørgsmål, som vedrører ethvert tidsrum efter, at et skattekrav ikke længere kan tvangsfuldbyrdes, skal afgøres i henhold til lovgivningen i den anmodende stat.
3. Inddrivelseshandlinger udført af den anmodede stat ved gennemførelsen af anmodningen om bistand, som i henhold til lovgivningen i denne stat ville udsætte eller afbryde tidsrummet nævnt i stykke 2, skal også have denne virkning i overensstemmelse med lovgivningen i den anmodende stat. Den anmodede stat skal underrette den anmodende stat om nævnte handlinger.
4. Den myndighed, som primært begærer bistand til inddrivelse, skal i anmodningen bekræfte, at afgørelsen er eksigibel samt angive det tidspunkt, da retten til at inddrive skatten helt eller delvis ophører på grund af præsription; denne myndighed kompetence skal bekræftes af en af artikel 3 omfattet myndighed.

Artikel 15

Er en skattepligtig eller en anden person, som omfattes af artikel 4, stykke 2, afgået ved døden, må inddrivelse ikke ske med beløb, som overstiger værdien af aktiverne i dødsboet. Er boet skiftet, må hos arvinger eller andre, som har erhvervet aktiver på grund af dødsfaldet, ikke inddrives mere, end hvad der modsvarer værdien af aktiverne på tidspunktet for erhvervelsen.

-

Artikel 16

1. For skat, som skal inddrives ifølge denne overenskomst, gælder i den kontraherende stat, hos hvilken bistand er begæret, ikke sådan særlig fortrinsret, som der kan være gældende for denne stats egne skatter.
2. I sager vedrørende inddrivelse af skat ifølge denne overenskomst må foranstaltninger for at indlede søgsmål ved anden domstol end forvaltningsdomstol eller konkurs ikke indledes i den kontraherende stat, hos hvilken inddrivelsen begæres, medmindre den kompetente myndighed i denne stat efter anmodning fra den kompetente myndighed i den kontraherende stat, som har fremsat anmodningen, udtrykkeligt samtykker i en sådan foranstaltning.

Artikel 17

1. Ophører, inden en sag vedrørende inddrivelse af skat i henhold til denne overenskomst er afsluttet, retten til at inddrive skatten helt eller delvis ifølge lovgivningen i den kontraherende stat, som har begæret bistanden, på grund af betaling, nedsættelse eller ophævelse af skatteansættelsen, lempelse eller af anden årsag, skal den kompetente myndighed i denne stat snarest muligt anmelde det således indtrufne til den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat.
2. Bestemmelserne i denne artikel skal finde tilsvarende anvendelse, såfremt henstand med betaling

af skatten er indrømmet.

-

Artikel 18

Når inddrivelse ifølge denne overenskomst er sket i en kontraherende stat, og det inddrevne beløb er kommet inddrivelsesmyndigheden i denne stat i hænde, er denne stat ansvarlig for de inddrevne beløb over for den kontraherende stat, som har begæret inddrivelsen.

Sikkerhedsstillelse for betaling af skattekrav

-

Artikel 19

1. Sikkerhedsstillelse for betaling af skattekrav i henhold til denne overenskomst skal ske i overensstemmelse med gældende lovgivning eller administrativ praksis i den kontraherende stat, hos hvilken sikkerhedsstillelse begæres. Sådant sikkerhedsstillelse kan ske, selvom fordringen ikke er fastsat.
2. Såfremt et skattekrav helt eller delvis bortfalder, efter at foranstaltninger med henblik på sikkerhedsstillelse i henhold til denne overenskomst er truffet, skal den kompetente myndighed i den kontraherende stat, som har fremsat begæringen, snarest muligt anmelde det indtrufne til den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat.
3. Bestemmelser i artiklerne 14-18 skal i det omfang, det er muligt, finde anvendelse også for så vidt angår sikkerhedsstillelse for betaling af skattekrav i henhold til denne overenskomst.

Særlige bestemmelser

-

Artikel 20

1. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater kan indgå overenskomst for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst. De kan særligt indgå overenskomst om udveksling af oplysninger i henhold til artikel 11, stykke 1, h), om mindstebeløb, som anmodning om inddrivelse skal angå, om bistand vedrørende skatter og afgifter i henhold til artikel 2, stykke 1, h), 2-5, om foranstaltninger til at hindre, at forskudsskat trækkes i mere end en kontraherende stat, om opkrævning af skat eller om overførsel af skat, samt vedrørende renter, søgsmålsomkostninger, bøder og andre lignende beløb, som pålægges i forbindelse med beskatning eller inddrivelse, om fastsættelse af kurs for omregning af beløb, som skal inddrives, samt om afregning af inddrevne beløb.
2. Såfremt vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål opstår mellem to eller flere af de kontraherende stater vedrørende fortolkning eller anvendelse af denne overenskomst, skal de kompetente færdigheder i disse stater forhandle med henblik på at løse spørgsmålet gennem særlig overenskomst. Resultatet af sådanne forhandlinger skal snarest meddeles de kompetente myndigheder i de øvrige kontraherende stater.
3. Såfremt den kompetente myndighed i en kontraherende stat finder, at forhandlinger vedrørende spørgsmål om fortolkning eller anvendelse af denne overenskomst bør ske mellem de kompetente

myndigheder i samtlige kontraherende stater, skal sådanne forhandlinger finde sted på begæring af denne stat.

4. Såfremt en anmodning om bistand til inddrivelse af et skattekrav vedrører en indkomst, som er beskattet i en anden kontraherende stat end den, der anmoder om bistanden, og sådan dobbeltbeskatning ikke er reguleret i en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning, kan den kompetente myndighed i den anmodede stat tage sagen op med den kompetente myndighed i den anmodende stat med henblik på ved gensidig overenskomst af søge at undgå, at indkomsten dobbeltbeskattes. Indtil sådan overenskomst er indgået, kan inddrivelse af skattekravet udsættes.

-

Artikel 21

For så vidt angår forespørgsler, oplysninger, erklæringer og andre meddelelser, som i henhold til denne overenskomst fremkommer til en af de kontraherende stater, skal de i henhold til denne stats lovgivning gældende bestemmelser om tavshedspligt og dokumenters hemmeligholdelse finde anvendelse.

-

Artikel 22

For bistand i henhold til denne overenskomst er den kontraherende stat, som har begæret bistanden, kun pligtig at erstatte omkostninger for sådant søgsmål ved anden domstol end forvaltningsdomstol eller konkurs i den anden kontraherende stat, som er foranlediget af bistanden.

-

Artikel 23

Denne overenskomst finder ikke anvendelse på Svalbard og Jan Mayen samt de norske besiddelser uden for Europa.

-

Artikel 24

1. Denne overenskomst træder i kraft den tredivte dag efter den dag, da samtlige kontraherende stater har meddelt det danske Udenrigsministerium, at overenskomsten er godkendt. Det danske Udenrigsministerium underretter de øvrige kontraherende stater om modtagelsen af disse meddelelser og om tidspunktet for overenskomstens ikrafttræden.

2. Efter at denne overenskomst er trådt i kraft, skal dens bestemmelser anvendes på sager, som er indkommet efter ikrafttrædelsen til den kompetente myndighed i den kontraherende stat, til hvilken anmodningen er rettet.

3. Den mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige indgåede aftale af 9. november 1972 med senere ændringer om bistand i skattesager skal ophøre med at gælde og skal sidste gang anvendes for så vidt angår sager, som er indkommet til den kompetente myndighed i den kontraherende stat, til hvilken begæringen er rettet, før ikrafttrædelsen af denne aftale.

4. Nærværende overenskomst begrænser ikke og begrænses ikke af den mellem den danske regering og Grønlands landsstyre den 18. oktober 1979 indgåede overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v. samt overenskomsten, der er indgået i henhold til punkt 20 i bilaget til den nævnte overenskomst.

5. Nærværende overenskomst begrænser ikke og begrænses ikke af bistandsbestemmelserne i den mellem den danske regering og Færøernes landsstyre den 12. august 1986 indgåede overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.

-

Artikel 25

En kontraherende stat kan senest den 30. juni i et kalenderår opsig overenskomsten ved skriftlig meddelelse herom til det danske Udenrigsministerium, som underretter de øvrige kontraherende stater om modtagelsen af sådan meddelelse og om dens indhold. Såfremt opsigelsesfristen er iagttaget, ophører overenskomsten med at gælde i forholdet mellem den stat, som har fremsat opsigelsen og de øvrige kontraherende stater ved kalenderårets udgang.

Originaleksemplaret til denne overenskomst deponeres i det danske Udenrigsministerium, som tilstiller de øvrige kontraherende stater bekræftede kopier heraf.

Til bekræftelse heraf har de dertil behørigt befuldmægtigede undertegnet denne overenskomst.

Udfærdiget i København den 7. december 1989 i et eksemplar på dansk, færøsk, grønlandsk, finsk, islandsk, norsk og svensk, idet der på svensk udfærdiges to tekster, en for Finland og en for Sverige, hvilke samtlige tekster har lige gyldighed.